

Punkt i Betænkningen, der vedrører et eventuelt Tilskud til trængende Kommuner, og refererede, hvad der derom staar i Betænkningen. Jeg maa maaske i Henhold til hans Udtalelse slaa en Streg under, at vort Parti, og det er i øvrigt ogsaa tiltraadt af andre Partier, kun kan give en saadan Foranstaltning vor Tilslutning, hvis den kan holdes indenfor de ved nærværende Skattekompleks givne finansielle Rammer. Det glæder mig ligeledes, at det Ønske, jeg udtalte ved første Behandling om at skaane de smaa Formuer og Smaafolks Formuer ved at gaa op med Begyndelsen af den ekstraordinære Formueskat fra 20 000 til 25 000 Kr. og navnlig ved, hvad der er langt det vigtigste, at undtage saadanne Formuer fra Skat, der besiddes af Personer, der ikke har over 3 000 Kr. i Indtægt, er imødekommet gennem de to Ændringsforslag, der er stillede af det samlede Udvalg og tiltraadte af Finansministeren. Da forskellige andre Skatteforøgelse er enten bortfaldet eller nedsatte uden særlig Kompensation, erkendte vi, at man kunde ikke lade § 7, der af Finansministeren var kalkuleret til at give 8 Millioner, men som efter min Mening vilde give væsentlig mere, falde bort uden Kompensation. Og den Kompensation, der da er fundet, og som Finansministeren har erklæret at kunne acceptere, opnaas ved et af hele Udvalget stillet Forslag om at forøge den ekstraordinære Formueskat paa de større personlige Formuer og større Aktieselskabsformuer. Udvalget har drøftet Muligheden af at komme til en almindelig Formueforøgelsesskat, det vil sige en Skat, der ikke som § 7 slog ned paa de Formueforøgelser, der var indvundne i et enkelt Aar, men som skulde opfattes som en Art Likvidationsskat, en Skat, som man opkrævede, naar vi ved Krigsperiodens Ophør opgjorde, hvor store Formueforøgelser der var blevet tilbage hos de forskellige Skatteydere, og tog en ligelig Skat deraf efter Formueskattens og ikke efter Indtægtsskattens Principper. Det har været debatteret, og Tanken i sin Almindelighed har vundet Tilslutning. Vi fra vor Side har dog, som den ærede Ordfører ogsaa nævnedes, ment at maatte knytte det bestemte Forbehold dertil, at en saadan Skat kun skulde anvendes efter særlig Lovhjemmel, og at Udbyttet af Skatten skulde anvendes til at afbetale Statsgæld eller til Kapitaludgifter af en saadan Størrelse og Karakter, at Midlerne dertil ellers maatte tilvejebringes ved Laan. Saa-

danne Kapitaludgifter kunde vi tænke os vilde indtræde, jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa.

Der findes i Betænkningen en Udtalelse om tvungen Selvangivelse af Indtægten. Man har fra radikal og socialdemokratisk Side ønsket at faa en principiel Tilslutning til denne Tanke. Naar man fra mit Partis Side ikke har villet gaa med hertil, er det ikke, fordi vi er Modstandere af Tanken om tvungen Selvangivelse af Indtægt, men fordi vi mener, at dette Spørgsmaal er et meget vanskeligt og meget kompliceret Spørgsmaal, som maa løses ved den almindelige Revision af Skattelovene, og at det ikke er gjort med en almindelig Tilslutning til Tanken, men at det nøje maa overvejes, under hvilken Form den skal gennemføres, og hvilke supplerende Foranstaltninger der skal knyttes dertil. Derfor mener vi, at det ikke er paakrævet for Øjeblikket at fremkomme med nogen saadan almindelig Udtalelse. Men jeg gentager, heri ligger ikke en Modstand fra vor Side mod Princippet.

Jeg skal sluttelig sige, at de to Ændringsforslag, som Ordføreren stillede i Dag, kan jeg give min Tilslutning.

Korsgaard: Som Ordfører for det eneste Mindretal, der findes samtlige Skattelovsforslag vedrørende, vil jeg gerne tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger.

Overfor Forslagene om forlænget Gylighed af Lov Nr. 492 af 13. Oktober 1917 om midlertidig Stempelafgift ved Salg af ædle Stene og Smykker og om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen indtager Mindretallet ikke nogen Særstilling, hvorfor jeg ikke skal omtale dem ud over at sige, at de ved Udvalgsbehandlingen indførte Ændringer medfører en betydelig Mindreindtægt, hvortil jeg senere skal komme tilbage. Ogsaa Forslaget om midlertidig Forhøjelse af den særlige Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer er der Enighed om i Udvalget. Denne Afgift kaldes jo populært Børsskatten, og jeg kunde ønske at udtale, at det er min Tro, at denne Skat i den kommende Tid vil give langt mindre end forventet. Naar der en Gang er faldet Ro over de store Lande, vil man vel dog komme tilbage til, at Kurserne vil forandre sig meget lidt fra Dag til Dag, hvoraf Følgen vil være, at Omsætningen bliver meget mindre, og jeg kunde tænke mig, at den meget høje Omsætningsafgift,